

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លេខមួយរយហាសិបបុរាណ

ការបកស្រាយនិមិត្តសញ្ញាពុទ្ធសាសនាអំពីស្វីសនៃកូនសៀវភៅដានីយ៍លៃ

Jeff Pippenger

2024-03-25

នៃកូនខន្ធ១ នៃពួកទី១០ យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា នោះគឺជាឆន្ទានុទី៣ នៃស្វីស ប៉ុន្តែនៃកូនខន្ធទី១ យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា ដានីយ៍លៃមានជីវិតរស់នៅ ឬមានបន្តរស់នៅ តែបុគ្គលនុទី១ នៃស្វីសប៉ុណ្ណោះ។

ហើយដានីយ៍លៃមានបន្តរស់នៅបុគ្គលនុទីមួយនៃស្វីស។ ដានីយ៍លៃ 1:21។

អស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ ស្វីសបានគ្រប់គ្រងជាមួយដើម្បីយុសជនជាតិមេឌ ដោយសារតែហេតុនេះ វាជាឆន្ទានុទីបីរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែក៏ជាឆន្ទានុទីមួយរបស់ខ្លួនផងដែរ។

នៃឆន្ទានុទីបីនៃជួរកាលស្វីស ស្ថិតនៅក្នុងព្រំដែន
មានសេចក្តីមួយត្រូវបានបើកសម្រាប់ដានីយ៍លៃ ដល់គេហទំព័រឈ្មោះថា
បលេកសោសុសារ; ហើយសេចក្តីនេះពិត ប៉ុន្តែពេលកំណត់នោះយូរណាស់;
ហើយគាត់បានយល់សេចក្តីនេះ ហើយមានការយល់ដឹងអំពីនិមិត្តសញ្ញានេះ។ ដានីយ៍លៃ
10:1។

កូននីយ៍ពុទ្ធសាសនា ស្វីស ត្រូវបានណែនាំនៃកូននិមិត្តសញ្ញា
និងនិមិត្តសញ្ញាចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លៃ។ ដានីយ៍លៃ ជំពូកទីមួយ
ដូចដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញកូនអត្ថបទមុនៗ តំណាងឱ្យទេវតាទីមួយនៃវិវរណៈ
ជំពូកទី៥ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលទេវតាទីមួយត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណកូនពុទ្ធសាសនា
វាមានលក្ខណៈពុទ្ធសាសនាទាំងអស់របស់ទេវតាទាំងបីនៃវិវរណៈ ១៤។
ជំហានទាំងបីនៃដំណើរការអស់កល្បជានិច្ច ដល់ត្រូវបានកំណត់ដោយទេវតាទីមួយ គឺ
«ក្រោតខ្មោចព្រះ» «ថ្កោលសិរីរុងរឿងដល់ខ្លួន» ដូចជា
«ម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ខ្លួនមានមកដល់ហើយ»។

ពីព្រោះ ដានីយ៍លៃ និងបុរសមានតម្កល់ទាំងបី «ក្រោតខ្មោចព្រះ»
ពួកគេបានជួបនឹងបដិសេធអាហាររបស់ហាប៊ីឡូន ហើយនៃតែជាអ្នកបរិភោគបន្តលើ
កូនការសាកល្បងដោយមើលឃើញដែលបានកើតឡើងបន្ទាប់មក ដានីយ៍លៃ
និងបុរសមានតម្កល់ទាំងបីបាន «លើកតម្កល់ព្រះ»
តាមរយៈរូបរាងដ៏មានសុខភាពល្អរបស់ពួកគេ
ផ្ទុយពីអស់អ្នកដែលបរិភោគអាហាររបស់ហាប៊ីឡូន។ បន្ទាប់ពីបីឆ្នាំ
«ម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ» បានមកដល់ នៅពេលដែលនិមិត្តសញ្ញាសាកល្បងពួកគេ
ហើយឃើញថា ពួកគេមានបុរាណវត្ថុជាងពួកអ្នកបុរាណវត្ថុហាប៊ីឡូនទាំងអស់ដប់ដង។

ជំហានបីនៃដំណើរការអស់កល្បជានិច្ច
ក៏ត្រូវបានកំណត់ផងដែរនៃកូនជំពូកចុងក្រោយនៃតម្កល់ដានីយ៍លៃ
ជាដំណើរការដែលការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង បន្តបន្ទាប់ ផ្ទុយពីខ្មោច
និងសាកល្បងអស់អ្នកដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធនី
ដល់ត្រូវបានបើកត្រូវបានពេញលេញបញ្ចប់។ នៃកូនជំពូកទីមួយនៃតម្កល់ដានីយ៍លៃ
ដូចជានៃកូនជំពូកចុងក្រោយ ជំហានបីរបស់ទេវតាទីមួយ

ដល់រួមបញ្ចូលទាំងទេវតាទាំងបី គួរឲ្យមានកំណត់សម្គាល់។
ពីព្រោះជំពូកទីមួយគឺជាដំណឹងល្អអស់កល្បបដិវត្តន៍របស់ទេវតាទីមួយ
ហេតុនេះជំពូកទីពីរនៃគម្ពីរដានីយ៍លែ តំណាងឲ្យទេវតាទីពីរនាវិវរណៈ ១៤ ដល់នោះ
ការសាកល្បងអំពីរូបសំណាករបស់សត្វសាហាវ ឬរូបសំណាករបស់ព្រះគ្រីស្ទ គួរឲ្យមានតំណាង
ដូចដល់វាគួរឲ្យមានតំណាងនៃកុនុងការសាកល្បងលើកទីពីរ កុនុងជំហានបីនៃជំពូកទីមួយ។

ដោយសារជំពូកទីមួយ និងទីពីរ នៃសៀវភៅដានីយ៍លែ តំណាងឲ្យទេវតាទីមួយ និងទីពីរ
កុនុងវិវរណៈ ជំពូកដប់បួន ដូចនេះជំពូកទីបី និងការសាកល្បងនៃវាលទំនាបខ្សា
តំណាងឲ្យសាររបស់ទេវតាទីបី ជាមួយនឹងការព្យាបាលរបស់វា
មិនឲ្យទទួលសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ។ កុនុងជំពូកទីមួយ នៃដានីយ៍លែ ឆ្លងទីមួយរបស់ស៊ីស
គួរឲ្យមានរបៀបរាប់ ហើយកុនុងជំពូកទីដប់ ដល់ជានិមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លែ
ស៊ីសគួរឲ្យមានបង្ហាញដោយឆ្លងទីបីរបស់គាត់ ប៉ុន្តែតែយើងដឹងថា ឆ្លងទីបីនោះ
គឺជាឆ្លងទីមួយរបស់គាត់
ព្រោះដានីយ៍លែមានបន្ទុករហូតគ្រឹមតែឆ្លងទីមួយរបស់ស៊ីសប៉ុណ្ណោះ។

ដូចនេះ ស៊ីសគឺជាជានិមិត្តរូបនៃឆ្លងទីមួយមួយ ដល់ធុនកុនុងបីនៃកុនុងខុល្លន។
គាត់ជានិមិត្តរូបនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ។ ឆ្លងទីមួយរបស់ស៊ីស
គួរឲ្យមានរបៀបរាប់នៃកុនុងខ្ទង់ក្រោយនៃនិមិត្តទីមួយរបស់ដានីយ៍លែ ហើយបន្ទាប់មក
គួរឲ្យមានរបៀបរាប់មុនដទៃទៀតនៃកុនុងខ្ទង់ទីមួយនៃនិមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លែ។
វាមានសារៈសំខាន់កុនុងការទទួលស្គាល់និមិត្តតាមព្រឹត្តិការណ៍របស់ស៊ីស ហើយជាដំបូង
យើងកំពុងកំណត់ថា គាត់តំណាងឲ្យសាររបស់ទេវតាទីមួយ។ តាមទស្សនៈព្យាបាល
នេះអាចគួរឲ្យមានបញ្ជាក់ដោយសារដានីយ៍លែកំណត់ឆ្លងទីបីរបស់គាត់
ថាជាឆ្លងទីមួយរបស់គាត់ ប៉ុន្តែអ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត
គឺវាគួរឲ្យមានកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យទីមួយ ដល់គាត់មានបុរាណ។

ការតស៊ូដល់ការព្រួយបារម្ភកំពុងមានជាមួយសត្វចង្វាក់ទាំងឡាយនៃព្រៃសន្តោកកុនុងជំពូកទីដប់
នោះ គឺទាក់ទងនឹងការនាំស៊ីសឲ្យឈានដល់ចំណុចដល់គាត់នឹងអនុវត្តឲ្យបានពេញលេញ
ហើយបុរាណក្រឹត្យទីមួយកុនុងចំណោមក្រឹត្យទាំងបី
ដល់នឹងអនុញ្ញាតឲ្យជនជាតិយូដាគ្រប់រូបទៅវិញ ហើយសុំថាបន្តរក្សាទុកយូរស្រើម
និងព្រះវិហារឡើងវិញ។
ក្រឹត្យទីបីនឹងកំណត់សញ្ញាចាប់ផ្តើមនៃនាយរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ
ដល់មានបញ្ចប់នៃពេលវេលាទីបីមកដល់នៃចុងទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
ក្រឹត្យទីបីតំណាងឲ្យទេវតាទីបី ដូចនេះ
ក្រឹត្យទីមួយរបស់ស៊ីសតំណាងឲ្យការមកដល់របស់ទេវតាទីមួយនៃឆ្នាំ 1798។
ស៊ីសតំណាងឲ្យទេវតាទីមួយ ហើយដោយហេតុនេះ នៃកុនុងគម្ពីរដានីយ៍លែ
ឆ្លងទីមួយរបស់គាត់មានតំណាងឲ្យបីឆ្នាំ។

ដូចនេះ ស៊ីស តំណាងឲ្យ «គ្រាចុងបញ្ចប់» ពីព្រោះនៃពេលវេលាទីមួយ (ស៊ីស)
មានមកដល់នៃឆ្នាំ 1798 នោះ «គ្រាចុងបញ្ចប់» ក៏មានមកដល់
ហើយគម្ពីរដានីយ៍លែគួរឲ្យមានបើកគ្រាចុង។ គេជឿថា ឈ្មោះ ស៊ីស
មានបុរាណមកពីពាក្យបារាំងបុរាណតៃស្ត «Kürsch» ដល់មានន័យថា «ព្រះអាទិត្យ»
រួមផ្សំជាមួយនឹងពាក្យអឡេម «kursh» ដល់មានន័យថា «បណ្តើរ»
បង្ហាញពីការតភ្ជាប់ទៅនឹងសិទ្ធិអំណាចរាជវង្ស ឬភាពជាស្តេច។
អោយក៏មានលើកឡើងអំពីលក្ខខណៈទាំងនេះរបស់ស៊ីសផងដែរ។

ព្រះអង្គគង់លែមានព្រះបន្ទូលអំពីគ្យូសថា៖ «គាត់ជាអ្នកគង់រាល់របស់យើង
ហើយគាត់នឹងសម្រេចគ្រប់ទាំងព្រះហឫទ័យរបស់យើង»
ទាំងមានព្រះបន្ទូលដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមថា៖ «អ្នកនឹងត្រូវសង់ឡើងវិញ»
ហើយដល់ព្រះវិហារថា៖ «គ្រឹះរបស់អ្នកនឹងត្រូវដាក់ឡើង»។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះដល់អ្នកគង់លែទ្រង់បានចាក់បុរេដេតាំង គឺដល់គ្យូស
ដល់ទ្រង់បានកាន់ដៃស្នែករបស់គាត់ ដើម្បីបិទបង្អួចអស់ទាំងបុរេដេតាំងនោះមុខគាត់
ហើយយើងនឹងស្រាយខុសក្រុមរាត់របស់ស្កតចេតាំងឡាយ
ដើម្បីបិទបង្អួចទ្រង់ស្ថាបតីនៃមុខគាត់ ហើយទ្រង់នោះនឹងមិនត្រូវបិទឡើយ។
យើងនឹងទៅនោះមុខអ្នក ហើយផ្ទេរឲ្យយកនូវក្បាលនៃក្បាលនោះទៅជាគ្រូ។
យើងនឹងបំបែកទ្រង់ស្រីទុច្ចរិតឲ្យខ្ទេចខ្ទី ហើយកាត់ផ្តាច់រនាំងដក់ជាពីរ។
យើងនឹងប្រគល់ឲ្យអ្នកនូវទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងទីងងឹត
និងទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងទីស្រស់ដាច់ ដើម្បីឲ្យអ្នកដឹងថា យើង គឺព្រះយេស៊ូវ
ដល់ហៅអ្នកតាមឈ្មោះរបស់អ្នក ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល។ ដោយព្រោះយ៉ាកុប
ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង និងអ៊ីស្រាអែល ជាអ្នកគង់លែយើងបានផ្ទេរឈ្មោះ
នោះយើងបានហៅអ្នកតាមឈ្មោះរបស់អ្នក ហើយបានដាក់ឈ្មោះឲ្យអ្នក
នោះបើជាអ្នកមិនស្គាល់យើងក៏ដោយ។ យើងជាព្រះយេស៊ូវ
ហើយគ្មានអ្នកណាផ្សេងទៀតទេ គ្មានព្រះណាមកពីយើងឡើយ។
យើងបានចង់ក្រវាត់ឲ្យអ្នក នោះបើជាអ្នកមិនស្គាល់យើងក៏ដោយ
ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងឡាយដឹងថាបើទិសចុងរះ និងពីទិសលិចថា
គ្មានអ្នកណាមកពីយើងឡើយ។ យើងជាព្រះយេស៊ូវ
ហើយគ្មានអ្នកណាផ្សេងទៀតទេ។ អសោយ 44:28-45:6។

ស្យូសគឺជាបុរេបង្អួចបង្អួចអំពីព្រះគ្រីស្ទ ពីព្រោះគាត់ជា
«អ្នកគង់លែព្រះអម្ចាស់បានចាក់បុរេដេតាំង» របស់ទ្រង់ ហើយត្រូវបានហៅថាជា
«អ្នកគង់រាល់» របស់ព្រះ ដល់សង់ក្រុងយេរូសាឡឹម និងដាក់គ្រឹះនៃព្រះវិហារ។
គាត់ជាអ្នកគង់លែពាក់ព័ន្ធនឹងការបើកទ្វារដល់បានបិទ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទ ដល់ទ្រង់បើក
ហើយគ្មានអ្នកណាអាចបិទបាន ហើយទ្រង់បិទ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចបើកបាន។
ហើយស្យូសត្រូវបានប្រទាន «ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងទីងងឹត និងទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងទីស្រស់ដាច់»។
ស្យូសបំពេញសញ្ញាសម្គាល់ជាច្រើននៃលើខុសបែនទាត់នៃចលនាកំណែទម្រង់។

គាត់កំណត់សម្គាល់ពេលវេលានៃបញ្ចប់ គឺនៅពេលនៃវេតាទីមួយមកដល់
នៃពេលវេលានៃរក្សាទុកនៃយ៉េស៊ូវបានបើកបង្អួច
ហើយបន្ទាប់មកមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់កើតមកពី
«ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងទីងងឹត និងទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងទីស្រស់ដាច់»។
«ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងទីងងឹត និងទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងទីស្រស់ដាច់»
ទាំងនោះ បង្កើតឡើងជាដើមគ្រឹះដល់ «ត្រូវបានសង់ឡើង» និងជា «ព្រះវិហារ» ដល់
«ត្រូវបានដាក់គ្រឹះ»។ ព្រះគ្រីស្ទ ដល់ត្រូវបានតំណាងជានិមិត្តរូបដោយគ្យូស គឺជា
«អ្នកគង់លែបានទទួលការចាក់បុរេដេតាំង» របស់ព្រះអម្ចាស់
ដូចដល់ព្រះគ្រីស្ទបានទទួលការចាក់បុរេដេតាំងនៅពេលទ្រង់ទទួលបុណ្យជ័យជំនះ។
ដូចនេះ គ្យូស មិនគ្រឹមតែជាការមកដល់របស់វេតាទីមួយប៉ុណ្ណោះទេ
គាត់ក៏ជាវេតាទីពីរផងដែរ ដល់ប្រទានអំណាចដល់វេតាទីមួយ នៅពេលវាចុះមក
ដូចដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានចុះមក នៅពេលព្រះគ្រីស្ទបានទទួលការចាក់បុរេដេតាំង។
នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ព្រះគ្រីស្ទបានបើកទ្វារ ឬ «ខុលោងទ្វារ»

ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុត ដល់ជាខ្មែរខ្មោចទ្រព្យមួយដល់ហេតុបិទជាប់។
គ្រិស្តក៏កំណត់សម្គាល់ការមកដល់របស់ទេវតាទីបីផងដែរ។

គ្រិស្តជាទេវតាទីមួយ ហើយទេវតាទីមួយកាន់កាប់គ្រប់ជាតិផ្សេងៗទាំងអស់របស់ទេវតាទាំងបី។
គ្រិស្តជាពលរដ្ឋលោកចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1798 នៃពេលវេលាដែលទេវតាទីមួយបានមកដល់។
គ្រិស្តតំណាងឲ្យថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840

នៃពេលវេលាដែលសាររបស់ទេវតាទីមួយត្រូវបានប្រទានអំណាច (ចាក់ប្រដាប់)។

គាត់តំណាងឲ្យកិច្ចការនៃការដាក់គ្រឹះ

ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយការបង្កើតផ្ទាំងគំនូសតាងឆ្នាំ 1843 នៃខែឧសភា ឆ្នាំ 1842។ គាត់តំណាងឲ្យការសាងសង់ព្រះវិហារ ដោយសារក្រុមមនុស្សស្រទាំងពីរត្រូវបានបំបែកចេញពីគ្នានៅក្នុងការខកចិត្តលើកទីមួយ នៅថ្ងៃទី 19 ខែមេសា ឆ្នាំ 1844 ហើយគាត់តំណាងឲ្យការបំបែកលើកទីពីរនៅក្នុងការខកចិត្តដ៏ធំ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

គ្រប់សញ្ញាសម្គាល់ទាំងអស់នៃចលនាកំណើតម្យ៉ាងរបស់ពួក Millerites ត្រូវបានតំណាងដោយ Cyrus ហើយដូច្នេះ សញ្ញាសម្គាល់ទាំងនោះក៏កំពុងតំណាងជាគំរូដល់សញ្ញាសម្គាល់នៃចលនារបស់ពួកមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់ពាន់ផងដែរ។ ចលនា Millerite ត្រូវបាននាំមុខដោយទិសដៅសម្គាល់ទាំងឡាយដែលព្រះគ្រីស្ទបានកំណត់ថា នឹងនាំមុខបុរសគុតិសាសត្ររបស់ពួក Millerites។

«ពុំយករណ៍មិនគ្រឹមត្រូវទៅយកជាមុនអំពីរបៀប
និងគោលបំណងនៃការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែក៏បង្ហាញសញ្ញាសម្គាល់ដល់មនុស្សស្រទាំងអស់ថា
ពេលនោះជិតមកដល់ហើយផងដែរ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖
«នឹងមានទិសដៅសម្គាល់នៅក្នុងព្រះអាទិត្យ នៅក្នុងព្រះចន្ទ
និងនៅក្នុងផ្កាយទាំងឡាយ»។ លូកា 21:25។ «ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹត
ហើយព្រះចន្ទនឹងមិនបញ្ចេញពន្លឺរបស់វាទេ ហើយផ្កាយនឹងស្លាក់នឹងធ្លាក់ចុះ
ហើយអំណាចទាំងឡាយដែលនៅក្នុងស្ថានសួគ៌នឹងត្រូវរងគ្រោះរងគ្រោះ។ បន្ទាប់មក
គេនឹងឃើញព្រះបុត្រានៃមនុស្សយាងមកក្នុងពពក ដោយឫទ្ធានុភាព
និងសិរីរុងរឿងដ៏ធំ»។ ម៉ាកុស 13:24-26។ អ្នកទទួលវិវរណៈបានពិពណ៌នាសញ្ញាទីមួយក្នុង
ដំណោះស្រាយសញ្ញាទាំងឡាយដែលត្រូវកើតឡើងមុនការយាងមកជាលើកទីពីរដូច្នេះថា៖
«មានការញ្ជួយដ៏យ៉ាងធំមួយ
ហើយព្រះអាទិត្យបានក្លាយទៅជាខ្មៅដូចជាសំពត់ក្រណាត់សក់
ហើយព្រះចន្ទបានក្លាយទៅជាដូចឈាម»។ វិវរណៈ 6:12។»

«ទិសដៅសម្គាល់ទាំងនេះ ត្រូវបានយកមកពិពណ៌នាពីការបើកសក្តានុពលទីដប់បួន។
ដើម្បីបំប្លែងនាយនេះ នៅឆ្នាំ 1755
បានកើតមានការញ្ជួយដ៏សាហាវបំផុតដែលមិនធ្លាប់មានត្រូវបានកត់ត្រាទុកឡើយ»។
The Great Controversy, 304.

ទិសដៅសម្គាល់ទាំងឡាយដែលបានប្រកាសដំណឹងអំពីការយាងមកជាលើកទីពីរ
បានចាប់ផ្តើមបន្តតិចមុនឆ្នាំ 1798 គឺនៅឆ្នាំ 1755។ ឆ្នាំ 1798 គឺជាចុងបញ្ចប់នៃការ
ជាប់ជាល្បឿនរបស់អ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងហឫទ័យខាងវិញ្ញាណ ដល់បងស្រី
White បានបង្រៀនថា ត្រូវបានតំណាងជាមុនដោយការជាប់ជាល្បឿនពិតប្រាកដរបស់អ៊ីស្រា
អែលពិតប្រាកដនៅក្នុងហឫទ័យពិតប្រាកដ

ដដែលបានបញ្ចប់នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនៃការជាប់ជាឈ្មួញនៃ
នៅពេលដែលស្វ័យស្រឡាតាមទ្វារដែលបើកចំហ ហើយបានដណ្តើមយកហាប៊ីឡូន
ព្រមទាំងសម្បត្តិរបស់សាសនា។

«សព្វថ្ងៃនៃ ព្រះវិហាររបស់ព្រះមានសិទ្ធិភាពក្នុងការបន្តទៅមុខរហូតដល់បញ្ចប់ជំនួញ
នៃការដើរតាមសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រះជាមនុស្សដែលហាក់បង់។
អស់រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សរ៍
បុរាណសូត្ររបស់ព្រះមានទទួលរងការរឹតត្បិតលើសពីការរស់ឡើង។
ការប្រកាសដ៏ឆ្លើយតបក្នុងភាពបរិសុទ្ធរបស់វាត្រូវបានហាមឃាត់ ហើយទណ្ឌកម្មដ៏ធំ
នៃជំនួញរបស់វាត្រូវបានដាក់លើអស់អ្នកណាដែលហ៊ានមិនគោរពតាមបញ្ញត្តិរបស់ម
នុស្ស។ ជាផលវិបាក ចម្បងការទំពាំងបាយជូនខាងសីលធម៌ដ៏ធំរបស់ព្រះអម្ចាស់
សុទ្ធតែត្រូវបានទុកឱ្យនៅទំនេរទាំងស្រុង។
បុរាណសូត្រត្រូវបានដកហូតចេញពីបន្ទប់របស់ព្រះ។ ភាពងងឹតនៃកំហុសឆ្គង
និងអបិយជនធ្វើ បានគំរាមកំហែងនឹងលុបបំបាត់ចំណេះដឹងអំពីសាសនាពិត។
ព្រះវិហាររបស់ព្រះនៅលើផែនដី ពិតប្រាកដជាស្ថិតនៅក្នុងភាពជាចំណាប់យ៉ូយ៉ាង
ក្នុងអំឡុងពេលនៃនេះនៃការបៀតបៀនឥតមេត្តា
ដូចជាកូនចៅអីស្រាអែលដែលត្រូវបានចាប់ជាឈ្មួញនៃហាប៊ីឡូន
ក្នុងរយៈពេលនៃការនិរទេសដ៏វែង»។ Prophets and Kings, 714.

ការបញ្ចប់នៃរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនៃហាប៊ីឡូន ជាបន្តិចតិចនៃឆ្នាំ 1798
ហើយមានទីសម្គាល់ជាច្រើនដែលបានកើតមានមុនឆ្នាំ 1798 ដែលបានប្រកាសថា
ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងមកដល់ហើយ។

«ការមកដល់របស់កងទ័ពស្វ័យស្រឡាតាមទ្វារនៃមុខជញ្ជាំងក្នុងហាប៊ីឡូន
គឺជាសញ្ញាមួយដល់ជនជាតិយូដាថា
ការងារនេះពួកគេចេញពីភាពជាឈ្មួញសឹកកំពុងតែខិតជិតមកដល់។
ច្រើនជាងមួយសតវត្សរ៍មុនការប្រសូត្ររបស់ស្វ័យស
ព្រះវិញ្ញាណបំផុសនៃវាបានរៀបរាប់អំពីគាត់ដោយឈ្មោះ
ហើយបានបណ្តាលឱ្យមានការកត់ត្រាទុកអំពីកិច្ចការពិតប្រាកដដែលគាត់នឹងធ្វើ
ក្នុងការយកក្នុងហាប៊ីឡូនដោយមិនឱ្យដឹងខ្លួនជាមុន
និងក្នុងការរៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់ការដោះលែងកូនចៅនៃភាពជាឈ្មួញសឹក»។
Prophets and Kings, 551.

ស្វ័យស្រឡាតាមទ្វារនៃសញ្ញាទាំងឡាយដែលបានមុនឆ្នាំ 1798 ផងដែរ។
ពួកអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រមានការមិនច្បាស់លាស់បន្តិចអំពីការគ្រប់គ្រងរបស់ដាវីយ៉ុស
និងស្វ័យស ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺច្បាស់លាស់។ ចក្រភពម៉ាដ្រេ-ព័រស៊ី
បានបន្តបន្ទាប់ពីចក្រភពហាប៊ីឡូន ហើយស្ថិតចំបូងនៃម៉ាដ្រេ-ព័រស៊ីដាវីយ៉ុស
ទោះបីជាកម្មវិធីរបស់ទ្រង់គឺស្វ័យស ជាមេរៀនដែលបានរាយការណ៍ហាប៊ីឡូនក៏ដោយ
នៃរយៈពេលនៃពិធីបង្កើនចុងក្រោយរបស់បលេសាសនា។ ស្វ័យស និងដាវីយ៉ុសទាំងពីរសុទ្ធតែជា
បត់ណាងនៃពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់នៃការជាឈ្មួញនៃអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
ដែលតំណាងឱ្យពេលវេលានៃបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1798
ហើយវាក៏ជាបត់ណាងនៃពេលវេលានៃបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1989 ផងដែរ។

សម័យចុងបញ្ចប់នៃក្នុងបុរាណសូត្ររបស់ម៉ូសេ
ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ដោយកំណើតរបស់អ៊ីរ៉ុន និងម៉ូសេ ដែលយល់ថាគ្មានហាប៊ីឡូន។

បុរេវត្ថុសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះបានជានិមិត្តរូបយ៉ាងពេញលេញបំផុតនៃបុរេវត្ថុសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយសម័យចុងបញ្ចប់នៃក្នុងបុរេវត្ថុសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ

ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ដោយកំណើតរបស់យ៉ូហាន ហើយបន្ទាប់មកបុរាណវិទូខ្មែរ
គឺកំណើតរបស់ព្រះយស្សី ដែលជាបងប្អូនជីដូនមួយរបស់គាត់។
សម័យចុងបញ្ចប់មានសញ្ញាសម្គាល់ពីរ ហើយដំបូង និងស្ទើរ
សុទ្ធជាសម្គាល់ចុងបញ្ចប់នៃការជាប់ជាល្អនៃអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ ដែលជានិមិត្ត
រូបនៃចុងបញ្ចប់នៃការជាប់ជាល្អនៃអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ។
រឿងដល់ស្ថាប័នរបស់សក្តិសិទ្ធិអំណាចសម្រេចបាននូវឆ្នាំ 1798
ត្រូវបានបន្តតាមដោយ មរណភាពនៃឆ្នាំបន្ទាប់របស់អ្នកដដែលបានជិះលើ
ហើយស្វែងរកផ្ទាល់នៃសក្តិសិទ្ធិនេះ។ នៅឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ និង ប៊ុស ទីមួយ
សុទ្ធជាជាបុរាណវិទូបី។

ស្ទើរសម្គាល់ទិសញញើតទាំងឡាយដែលបុរាណវិទូអំពីការមកដល់នៃគ្រូចុងបញ្ចប់
ហើយគាត់សម្គាល់គ្រូចុងបញ្ចប់នេះផងដែរ។ គាត់សម្គាល់ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
និងការប្រទានអំណាចដល់សារវិទ្យា នៅពេលទៅតាមចុះមក ហើយគាត់សម្គាល់កិច្ចការ
ដែលបន្ទាប់មកត្រូវបានលើកយកមកផ្ទៀងផ្ទាត់ក្នុងការដាក់គ្រឹះទាំងឡាយ
គឺកិច្ចការនៃការសង់ព្រះវិហារ និងការមកដល់របស់ទេវតាទីបី
នៅពេលអ្នកនាំសារនៃចេតុសិទ្ធិញញើតយាងមកកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភូមាមៗ។

នៅក្នុងឆ្នាំទីបីនៃស្ទើរ សុដចេញពីស្ទើរ
មានការមួយត្រូវបានបើកសម្រាប់ដល់ដានីយ៍ ដែលមានឈ្មោះហៅថា
ប្រលែកសោសារ; ហើយការនេះជាសេចក្តីពិត
ប៉ុន្តែពេលវេលាដែលបានកំណត់នេះរវែងឆ្ងាយ; ហើយគាត់បានយល់ការនេះ
ហើយមានការយល់ដឹងអំពីនិមិត្ត។ នៅគ្រូទាំងនោះ ខ្ញុំដានីយ៍
កំពុងកាន់ទុកខ្មែរអស់បីសប្តាហ៍ពេញ។ ខ្ញុំមិនបានបរិភោគនំបឹងឆ្ងាយឡើយ
ហើយសាច់ ឬស្រាមិនបានចូលមាត់ខ្ញុំឡើយ
ហើយខ្ញុំមិនបានលាបប្រដេលលើខ្លួនសោះដែរ
រហូតដល់បីសប្តាហ៍ពេញបានកន្លងផុតទៅ។ ហើយនៅចុងទីមុខប្លែកនៃខែទីមួយ
ខណៈដែលខ្ញុំនៅក្នុងប្រជុំនៃទន្លេធំ គឺហ្នឹងកេលែ។ ដានីយ៍ 10:1-4។

និមិត្តសញ្ញារបស់ ស្ទើរ និង ប្រលែកសោសារ
តំណាងឲ្យបុរេវត្ថុសិក្សាស្រាវជ្រាវយុគកំណើតមួយក្នុងចុងក្រោយ។
និមិត្តសញ្ញារបស់ ប្រលែកសោសារ ប្រាប់យើងថា បុរាណវិទូដែលកំពុងត្រូវបានកំណត់នេះ
គឺមួយរយស័កបួនពាន់នាក់ ដែលជាជំនាន់ចុងក្រោយនៃបុរាណវិទូសម្រេចមក។
ពួកគេត្រូវបានដាក់នៅក្នុងបុរេវត្ថុសិក្សាស្រាវជ្រាវយុគកំណើតដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ ស្ទើរ
ដែលតំណាងឲ្យបុរេវត្ថុសិក្សាស្រាវជ្រាវដែលបានមកមុនឆ្នាំ 1798 និង 1989 និងចុងទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ពីព្រោះ ស្ទើរ តំណាងឲ្យសញ្ញាសម្គាល់ទាំងអស់នេះ។
គាត់កំណត់ឲ្យការខកចិត្តនៃចុងទី 18 ខែកុកដា ឆ្នាំ 2020 ហើយសូមប្រើប្រាស់ប្រាសាទ
ដើម្បីកុំយល់ច្រឡំនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនៃសហរដ្ឋអាមេរិកផងដែរ។
គន្លឹះក្នុងការកំណត់ថា និមិត្តចុងក្រោយរបស់ ដានីយ៍
ត្រូវបានដាក់ក្នុងទីតាំងយុគកំណើតនៃឯកសារ គឺត្រូវបានកំណត់ដោយអ្វីដែល ដានីយ៍
ដឹង។

នៅក្នុងខ្លួន ដានីយ៉ែល (បលេកសោសារ) មានការយល់ដឹងទាំងអំពី «រឿង» និងទាំងអំពី «និមិត្ត» ផងដែរ។ «រឿង» នោះ គឺជាពាក្យហាប៊ើ «dabar» ដែលមានន័យថា «ពាក្យ» ហើយវាត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីបំភ្លឺពីការបំភ្លឺនិមិត្ត «chazon» នៃរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុនឆ្នាំ («ប្រាំពីរដង»)។ ចំណែក «និមិត្ត» នៅក្នុងខ្លួន ដានីយ៉ែលយល់ នោះគឺជានិមិត្ត «mareh» នៃរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយឆ្នាំ។ វាសុទ្ធសម្បជម្រករបស់ពួកគេនៅក្នុងចុងក្រោយ មិនមានយល់អំពី «ប្រាំពីរដង» នៅក្នុងពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1989 ទេ។ ពួកគេមិនមានយល់អំពី «ប្រាំពីរដង» នោះឡើយ រហូតដល់បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ដូច្នេះ ដានីយ៉ែលត្រូវបានស្ថិតនៅក្នុងសម័យនៃចលនាកំណើនមុនពេលយុគសម័យ ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយគំរូស បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ពីព្រោះដានីយ៉ែល ដល់តំណាងឲ្យចលនាពុយក្រោយ យល់ទាំងអំពី «រឿង» និង «និមិត្ត»។

ដានីយ៉ែលត្រូវបានសម្គាល់ថា កំពុងស្ថិតនៅក្នុងរយៈពេលកាន់ទុកខ្មែរមួយចុង។ នៅក្នុង «គ្រាន់នោះ» នៃការកាន់ទុក ដានីយ៉ែលមានមកដល់ការយល់ដឹងអំពី «រឿងនោះ» ហើយគាត់ក៏មានការយល់ដឹងអំពី «និមិត្ត» ផងដែរ។ សចក្តីពិតដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ «រឿងនោះ» ត្រូវបានបើកសម្រាប់ដល់ដានីយ៉ែលនៅក្នុងចុងនៃការកាន់ទុក។ បុរាណសត្វរបស់ពួកគេត្រូវបានកំណត់ថា «កាន់ទុក» នៅក្នុងបន្ទាប់ពីកំណើនមុន មុនពេលការស្រុកនៃពាក់កណ្តាលអធិបត្យ។ ការកាន់ទុកនោះត្រូវបានកំណត់ដោយម៉ាថា និងម៉ារី ដែលកាន់ទុកចំពោះឡាសារ មុនពេលការចូលយ៉ាងជ័យជម្នះ។ វាត្រូវបានបង្ហាញជាឧទាហរណ៍ដោយការផ្តល់ទឹកចិត្ត បន្ទាប់ពីការខកចិត្តលើកទីមួយក្នុងបុរាណសត្វមីឡូឡាយ៉ា។ ដូចដែលបានបង្ហាញដោយយេស៊ូ។

ពាក្យរបស់ទ្រង់បានត្រូវបានឃើញ ហើយខ្ញុំបានបរិភោគវា;
ពាក្យរបស់ទ្រង់បានជាសចក្តីអំណរ និងសចក្តីរីករាយនៃចិត្តខ្ញុំ;
ដុំបិតខ្ញុំត្រូវបានហៅដោយព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ឱព្រះយេស៊ូ ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ។
ខ្ញុំមិនបានអង្គុយក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ពួកអ្នកចម្លងអក្ខរក្សា ទាំងមិនបានរីករាយដែរ;
ខ្ញុំអង្គុយតែម្នាក់ឯង ដោយព្រះព្រះហស្តរបស់ទ្រង់;
ដុំបិតទ្រង់បានបំពេញខ្ញុំដោយសចក្តីក្រៃឆ្នើម។
ហេតុអ្វីបានជាយើងចាប់របស់ខ្ញុំនៅជាប់ជានិច្ច
ហើយប្តូររបស់ខ្ញុំមិនអាចពុំយោបល់បាន ដល់មិនព្រមឲ្យមានជាស្ថាប័ន?
តើទ្រង់នឹងដូចជាអ្នកកុហកដល់ខ្ញុំមែនឬ ហើយដូចជាទឹកដល់រឹងស្មុគ្រឬ?
យេស៊ូ 15:16-18។

យេស៊ូមិនបាន «អរសបុរាយ» ឡើយ ដូចដែលបុរាណជនក្នុងស្រុក និងអស្ថិពុទ្ធបានជូននៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ នៅពេលសាក្សីទាំងពីរត្រូវបានស្លាប់។ «មិនអរសបុរាយ» មានន័យថា កាន់ទុក។ ការកាន់ទុករបស់បលេកសោសារ បង្ហាញអំពីការកាន់ទុកដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការស្លាប់របស់សាក្សីទាំងពីរ។ នៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 និងថ្ងៃទី 3 ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2020 សាក្សីទាំងពីរនៃស្ថានភាពស្ថិតភាព និងស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋរបស់សត្វពិជនៃដី ត្រូវបានសម្លាប់នៅតាមផ្លូវនានានៃក្រុងស្ទូដូ និងអស្ថិពុទ្ធ ជាទឹកដីនៃដីដែលព្រះអម្ចាស់របស់យើងក៏ត្រូវបានឆកាន់ដែរ។ នៅពេលព្រះអម្ចាស់របស់យើងត្រូវបានឆកាន់ សិស្សរបស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមកាន់ទុក។

សាក្សីទាំងពីរនោះ ត្រូវបានគំរាមនាំទៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ថាជា ម៉ូសេ និងអលើយ៉ា។

មានសចក្តីយោងចំនួនប្រាំពីរព្រះគ្រីស្ទជាមីកាអលែនទៅក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺប្រាំនាំក្នុងគម្ពីរដានីយ៉ៃ មួយនាំក្នុងគម្ពីរយូដា និងមួយទៀតនាំក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ។ នាំក្នុងជំពូកទីដប់ ដោយយើងកំពុងពិចារណាឡើយនេះ មីកាអលែនត្រូវបានលើកដល់ពីរដង គឺនាំខទីដប់បី និងខទីមុកមួយ ហើយបន្ទាប់មកមុតងទៀតនាំក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ ខទីមួយ។ ព្រះអង្គត្រូវបានគំរាមអតុតសញ្ញាណនាំក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់ពីរ ខទីប្រាំពីរ។ នាំក្នុងយូដា មីកាអលែនត្រូវបានបង្ហាញថាជាអ្នកប្រោសលោកម៉ូសេឲ្យរស់ពីស្ថានឡើងវិញ ដោយនាំក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់មួយ គាត់ជាសាក្សីមុនាក់ក្នុងចំណោមសាក្សីទាំងពីរ ដល់ស្ថាននាំក្នុងលើផ្សេងៗ។

ដូច្នេះ ខ្ញុំចង់រំលឹកអ្នករាល់គ្នា ទោះបីជាអ្នកផ្តល់ដឹងសចក្តីនេះមុតង្វេចហើយក៏ដោយ ថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានសង្កត់បុរាណនៃឲ្យរួចពីស្លឹកអលើប ប៉ុន្តែក្រែងយើងមក ទ្រង់បានបំផ្លាញអស់អ្នកដល់មិនដើរ។ រីឯពួកទេវតាដែលមិនបានរកសាហៈដើមរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែហ៊ានបោះបង់ទីលំនៅរបស់ខ្លួនវិញ នោះទ្រង់បានឲ្យពួកវាទៅក្រោមសចក្តីដឹងដ៏ត ដោយច្បាស់អស់កល្បជានិច្ច រហូតដល់ការជំនុំជម្រះនៃថ្ងៃដ៏ធំ។ ដូចជា ក្នុងសូដុម និងក្នុងកូម៉ូរ៉ា ព្រមទាំងទីក្រុងនានាដែលនាំឡើង ក្នុងលក្ខខណៈដូចគ្នា បានប្រគល់ខ្លួនទៅក្នុងអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ និងដើរតាមសាច់ឈាមដ៏ចម្អល់កៃ ត្រូវបានដាក់តាំងជាគំរូមួយ ដោយទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ ដូច្នេះនោះដរ ពួកអ្នកសុបិនដ៏ស្មោះត្រង់ទាំងនេះ ក៏បង្កអាប់សាច់ឈាម មើលងាយអំណាចគ្រប់គ្រង ហើយពេលអាក្រក់ដល់អ្នកមានសិរីរុងរឿង។ ប៉ុន្តែ មីកាយ៉ៃ មហាទេវតា កាលកំពុងតាំងជាមួយអារក្ស ហើយជជែកអំពីសាកសពរបស់ម៉ូសេ លោកមិនហ៊ាននាំការចោទប្រកាន់ដ៏ប្រមាថមកទៅនឹងវាទេ ប៉ុន្តែហ៊ាននិយាយថា «សូមព្រះអម្ចាស់ស្មើបន្តទៅសងចុះ»។ យូដា ៥-៩។

នាំក្នុងសង្ឃឹរក្នុងយូដា ក្នុងបរិបទទាំងស្រុង និងអលើយ៉ា ដល់គំរាមឲ្យទីក្រុងដ៏ធំ ដល់ម៉ូសេ និងអលើយ៉ាត្រូវបានសម្លាប់ នាំក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ នោះ ព្រះគ្រីស្ទ ដល់ត្រូវបានគំរាមដោយមីកាយ៉ៃ បានប្រោសរូបកាយរបស់ម៉ូសេឲ្យរស់ឡើងវិញ។ ម៉ូសេ និងអលើយ៉ា បានស្លាប់អស់រយៈពេលបីថ្ងៃក្នុងនៃជានិមិត្តសញ្ញា នាំក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ហើយថ្ងៃនៃការកាន់ទុក្ខខសម្រាប់បលេកសោសារ ក៏បានបញ្ចប់នៅពេលមីកាយ៉ៃចុះមកពីស្ថានសួគ៌។ បន្ទាប់ពីបន្ទាត់ ដានីយ៉ៃ ជំពូក ១០ ខ ១ ដល់ ៤ កំពុងគំរាមអតុតសញ្ញាឈ្មោះពេលនៃការកាន់ទុក្ខខ ដល់បញ្ចប់នៃពេលសាក្សីទាំងពីរត្រូវបានមីកាយ៉ៃប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនាំក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ព្រះរូបិតាបានផ្ទេររឿងម៉ូសេ និង អលើយ៉ា ឲ្យជាអ្នកនាំព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មកកាន់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយលើកគម្ពីរឡើងទ្រង់ដោយពន្លឺនៃស្មោះត្រង់»

និងសន្ទនាជាមួយទ្រង់អំពីទុក្ខខវទេនាដលៃទ្រង់នឹងត្បូរបូរឈមមក
ដោយព្រោះពួកគាហោនរស់នៅលើផែនដីជាមនុស្ស; ពួកគាហោនឆ្ងល់កាត់ទុក្ខខព្យាយាម
និងការរងទុក្ខខរបស់មនុស្ស
ហើយអាចមានចិត្តអាណិតអាសូរចំពោះការសាកល្បងរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ក្នុងជីវិតរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។ អលើយ៉ា
ក្នុងក្នុងនាទីរបស់គាត់ជាហោរាដល់អ៊ីស្រាអែល បានតំណាងដល់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយកិច្ចចការរបស់គាត់
ក៏មានលក្ខណៈស្រដៀងនឹងកិច្ចចការរបស់ព្រះអង្គគសង្កត់រោះដៃ ក្នុងកម្មវិធីមួយ។
ហើយម្ចីស ក្នុងនាមជាមន្ត្រីកន្លែងរបស់អ៊ីស្រាអែល
បានឈរនៅក្នុងទីកន្លែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយមានការសន្ទនាជាមួយទ្រង់
និងដើរតាមការណែនាំរបស់ទ្រង់; ហេតុនេះហើយ អ្នកទាំងពីរនេះ
ក្នុងចំណោមបណ្តាតាពលបរិវារទាំងអស់ដែលបានប្រមូលផ្តុំជុំវិញបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ
ជាអ្នកសមស្របបំផុតក្នុងការប្រើដល់ព្រះរាជបុត្រានព្រះ។»

ត្បូរឋាននាំទៅកាន់ទីលាននៃស្ថានសួគ៌
ហើយឥឡូវនេះមានកុលាយជាមុនាក់ក្នុងចំណោមពីររូបដ៏មានកិត្តិយស
ដែលត្បូរឋានព្រះរាជបិតាចាត់តាំងឲ្យរង់ចាំបុរេវិញ្ញាណបុគ្គលរបស់ទ្រង់។»

«ដោយព្រោះពួកសិស្សសហនអនុញ្ញាតឲ្យខ្លួនត្បូរឋានការគង់យកឈ្មោះយ៉ាងខ្ពង់
ដូចនោះ ពួកគេហេតុហាក់បង់ការសន្យាទានរវាងទូតស្ថានសួគ៌
និងព្រះបុរោសលោះដ៏មានសិរីរុងរឿង។ ប៉ុន្តែ
ពេលពួកគេភ្ញាក់ឡើងក្នុងរាត្រីព័ន្ធកេងផ្សំ
ហើយយើងនឹមិតុគ្គីខ្ពង់ខ្ពស់នៃចំពោះមុខពួកគេ
ពួកគេត្បូរឋានបំពេញដោយសេចក្តីរីករាយ និងក្តីក្រៃបេតកខ្លាំងក្លា។ នៅ
ពេលពួកគេសម្លឹងមើលទ្រង់ទ្រាយដ៏ភ្លឺច្បាស់នៃចំពោះព្រះអម្ចាស់ជាទីសុរាជ្យរបស់ពួក
គេ ពួកគេចាំបាច់ត្បូរឋានលើកដៃបង្គំបង្គំរបស់ខ្លួន
ព្រោះមិនអាចទ្រាំទ្រឋានដោយវិធីផ្សេងទៀតនូវសិរីរុងរឿងដែលមិនអាចពិពណ៌នាបាន
ដែលគួរបដិសេធបំណើព្រះកាយរបស់ទ្រង់
ហើយបញ្ចេញការស្តីពីដួចជាស្តីពីព្រះអាទិត្យ។ ក្នុងរយៈពេលខ្លីមួយ
ពួកសិស្សសហនយើងព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេត្បូរឋានលើកតម្កល់
និងបុរេបដោយសិរីរុងរឿងនៃចំពោះក្នុងក្របរបស់ពួកគេ
ហើយត្បូរឋានគោរពកិត្តិយសដោយសក្ខីភាពដ៏ភ្លឺច្បាស់នៃចំពោះទាំងនោះ
ដែលពួកគេស្មោះត្រង់ថាជាអ្នកដែលមានទទួលព្រះគុណជាពិសេសពីព្រះ»។ The Spirit of
Prophecy, volume 2, 329, 330.